

RZĄDOWY PROGRAM ODBUDOWY ZABYTKÓW

Załącznik nr 6 – Zakres prac

SZTUKATERIE I SKLEPIENIA – nawy

1. Mechaniczne odczyszczenie elementów sztukaterii z wtórnych warstw malarskich. Z uwagi na słabą adhezję i kohezję oryginalnych warstw barwnych oraz kruchość niektórych elementów sztukatorskich zabieg należy wykonywać bardzo ostrożnie, ze szczególną dbałością o nienaruszenie oryginalnej substancji zabytkowej.

2. Wykonanie niezbędnych analiz i oględzin w celu określenia składu zapraw i techniki wykonania, a także kolorystyki

Pobranie próbek do badań laboratoryjnych oraz wykonanie badań. Określenie techniki i technologii wykonania oraz pierwotnej kolorystyki elementów sztukatorskich.

3. Utrwalenie (wzmocnienie) zachowanych fragmentów polichromii

Polichromię należy w utrwalić przy pomocy rozcieńczonych roztworów:

- polimerów i kopolimerów akrylowych (np. Paraloid B-72, Plextol B-500, Aclyrcleber 498HV),

- syntetycznych pochodnych celulozy (np. Klucele o różnej lepkości)

Należy wybrać najlepszy materiał po wykonaniu wstępnych prób dotyczących ich efektywności.

W razie konieczności wzmocnienia polichromii łącznie z podłożem oraz w przypadku występowania technik malarskich wapiennych czy mieszanych opartych na spoiwie wapiennym, polichromie wzmacniać należy preparatami zawierającymi częściowo skondensowany tetraetoksylanie w wersji podstawowej lub modyfikowanej. Także i w tym przypadku należy wykonać wcześniejsze próby dotyczące efektywności użytego środka (ilość wytrąconej krzemionki, stopień jej elastyczności itp.)

4. Usunięcie wtórnych uzupełnień sztukaterii zakłócającej jej odbiór, niewłaściwie wykonanych lub źle zamontowanych.

Usuwanie tych elementów należy przeprowadzić ze szczególną ostrożnością, gdyż partie tynku na sklepieniach często są odspojone.

5. Impregnacja osłabionych partii sztukaterii środkami krzemooorganicznymi (np. KSE 300 Remmers lub inne)

6. Podklejenie rozwarstwień i odspojeń dekoracji rzeźbiarskiej.

Podklejenie należy przeprowadzić przy pomocy zapraw iniekcyjnych na bazie wapna naturalnego i spoiw hydraulicznych przeznaczonych do konsolidacji zabytkowych malowideł i wypraw na sklepieniach (np. preparatem Ledan TB1 lub innym)

7. Podklejenie rozwarstwień i odspojeń historycznych tynków.

Podklejenie należy przeprowadzić przy pomocy zapraw iniekcyjnych j.w.

8. Uzupełnieni ubytków sztukaterii zgodnie z pierwotną technologią (dobrana na podstawie przeprowadzonych badań).

Uzupełnienia należy dostosować pod względem właściwości fizycznych, grubości wypełniacza i sposobu opracowania powierzchni do oryginalnych dekoracji. W przypadku dużych ubytków zamontowanie odpowiedniego zbrojenia z drutu nierdzewnego.

9. Uzupełnienie warstwy malarskiej na poszczególnych elementach dekoracji wraz z rekonstrukcją warstwy barwnej (wykonany w odpowiednio dobranej technice).

Uzupełnienie powinno być wykonane w odpowiednio dobranej technice określonej na podstawie techniki wykonania oryginału oraz na podstawie przeprowadzonych prób.

RZĄDOWY PROGRAM ODBUDOWY ZABYTKÓW

Nie znając wyników badań trudno proponować konkretne rozwiązanie. Niemniej jednak można wziąć pod uwagę farby na bazie wapna dyspergowanego, farby krzemianowe (w przypadku braku zasolenia muru), farby o spoiwie akrylowym lub inne.

KAPLICA

W zakresie zgodnie z programem naw i chóru

1. Wstępna konsolidacja i podklejanie warstw - odspojonych tynków.
2. Oczyszczenie pęknięć, impregnacja tynków.
3. Tynki z pobiałami ,Wykonanie uzupełnień konstrukcyjnych.
4. Uzupełnienie ubytków i korekta form gliców okiennych.
5. Scalenie i uzupełnienie kolorystyczne warstw barwnych ścian.